

AZ ÜNNEPLÉS BIBLIAI TARTALMA

- Süveges Imre -

A tanítás célja: Isten hogyan gondolkodik az ünnepekről!

Nemzetközi kitekintés, amiről tanítók jelentős mozgalmaknál gyakorlat.

Dilemma az új mozgalmakban az ünnepléssel kapcsolatosan: kell-e változtatni vagy továbbvitelre érdemesek ünnepeink! Mit mond a Biblia? Általános alapelvek megállapítása, ma is tiszta lelkiismerettel alkalmazható! Mai karizmatikus mozgalmak megingásai sokszor szélsőséges irányba is!

Ünnepek megközelítése:

- Bibliai megközelítés
- Katolikus, vallásos
- Pogány, népi szokások oldaláról

Kérdések a végén, jegyezd fel közben.

Ószövetségi ünnepek rendje és annak újszövetségi megfelelői.

Először az Ószövetséget nézzük, hiszen az alapozás itt történik minden igazságnál, az újszövetségben Jézus húzta fel a falakat és az első gyülekezet apostolok vezetésével, a tetővel fejezték be az egyház képletes épületét.

Ünneplés a mennyi kultúra része, a mennyi alaphangulata ünnepi dicséret. Isten bennünket is egy különleges ünnepre hív a Bárány menyegzőjére. Ahova csak különlegesen kiféherített ruhába lehet eljutni!

Az ünneplés Isten szívének gondolata, nem emberi kitaláció, ezzel a lelkülettel, tisztelettel, megbecsüléssel közelítsük meg az ünnepeket.

Először megnézzük általában Isten hogyan gondolkodik az ünnepekről, majd az újszövetségi megfelelőit tanulmányozzuk, majd így jutunk el a mai ünnepekhez.

1 Móz. 1, 14;

És monda Isten: Legyenek világító testek az ég mennyezetén, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától, és legyenek jelek, és meghatározói ünnepeknek, napoknak és esztendőknak.

Az ünnepeket Isten teremtette, egyidősek a teremtett világgal. Égitestek szerepe az ünnepeknél! Tehát ha nem tanulunk meg megfelelően ünnepelni, vétkezünk Isten tökéletes akarata ellen!

Zsolt. 104, 19;

Teremtett holdat ünnepeknek mutatására; a napot, a mely lenyugvását tudja. Tehát az égitestek adják az ünnepek rendjét!

A hetedik nap, az ünneplés alapformája:

1Móz. 2, 2-3;

A hetedik napra elkészült Isten a maga munkájával, amelyet alkotott, és megpihent a hetedik napon egész alkotó munkája után. Azután megáldotta és megszentelte Isten a hetedik napot, mivel azon pihent meg Isten egész teremtő és alkotó munkája után.

2Móz. 20, 11;

Mert hat nap alatt alkotta meg az ÚR az eget, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megpihent. Azért megáldotta és megszentelte az ÚR a nyugalom napját.

Isten első „ünnepe” a hetedik nap volt; fontos elválasztóvonal a tevékenység és pihenés között!

CÉLJA: 1. Pihenés, kikapcsolódás, feltöltődés, regenerálódás, nyugalom napján nincs munka
2. Megáldotta, előmenetel azoknak, akik betartják
3. Megszentelte, elválasztotta az Istennel való közösségre, leállásra

A szombat, mint a hetedik nap később a mózesi törvény megtartásának a jele volt, meg nem tartása a szövetség megszegését jelentette. Mi már nem vagyunk a mózesi, törvény alatt, az újszövetség szolgálói vagyunk! Bennünket már csak a teremtés rendje szempontjából érint. (szombatista, adventista tanok > vissza a törvényhez, NEM!)
Az Újszövetségi időkben a szombat szövetségi szerepe megszűnt, átkerült a hangsúly vasárnapra, de nem szövetségi jel megtartásaként, hanem Jézus feltámadásának ünnepeként!

Mk. 16, 9;

A hét első napján, korán reggel, miután feltámadt, először a magdalai Máriának jelent meg, akiből hét ördögöt űzött ki.

Jn. 20, 18-20;

Elment a magdalai Mária, és hírül adta a tanítványoknak: „Láttam az Urat!”, és hogy ezeket mondta neki. Aznap, amikor beesteledett, a hét első napján, ott ahol összegyűltek a tanítványok, bár a zsidóktól való félelem miatt az ajtók zárva voltak, eljött Jézus, megállt középen, és így szólt hozzájuk: „Békesség néktek!” És miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. A tanítványok megörültek, hogy látják az Urat.

ApCsel. 20, 7;

A hét első napján pedig, amikor összegyűltünk, hogy megtörjünk a kenyeret, Pál prédikált nekik, és mivel másnap már el akart utazni, a tanítást egészen éjfélig meghosszabbította.

Istentiszteleti időpont átkerült vasárnapra, hiszen ezen a napon támadt fel Krisztus!

1Kor. 16, 2;

A hét első napján mindegyikőtök tegye félre és gyűjtse össze azt, ami telik tőle, nehogy akkor történjék a gyűjtés, amikor odamegyek.

Ünnepekkel kapcsolatos bibliai alapelvek:

2 Móz. 12, 14-18;

*És legyen ez a nap néktek emlékezetül, és ünnepnek szenteljétek azt (ünnep és emlékezés mindig együtt járt; Isten hatalmas tetteire emlékeztek!) az Úrnak nemzetségről nemzetségre; örök rendtartás szerint ünnepeljétek azt. **Hét napig egyetek** kovásztalan kenyeret; (szimbolikus cselekedetek segítették az emlékezést! Sátorokban lakni hét napig..) még az első napon takarítsátok el a kovászt házaítokból, mert valaki kovászosat ejéndik az első naptól fogva a hetedik napig, az olyan lélek irtassék ki Izráelből. Az első napon **pedig szent gyűléstek legyen és a hetedik napon is szent gyűléstek legyen;** (gyülekezeti alkalom, közösség, kapcsolatok ápolása) **azokon semmi munkát ne tegyetek, egyedül csak a mi eledelére való minden embernek, azt el lehet készítenetek.** (Csak az étkezéssel kapcsolatos minimális tevékenységek a megengedettek!) **Megtartsátok a kovásztalan kenyér innepét; mert azon a napon hoztam ki a ti seregeiteket Égyiptom földéről; tartsátok meg hát e napot nemzetségről nemzetségre, örök rendtartás szerint.***

2 Móz. 5, 1;

*Annakutána pedig elmenének Mózes és Áron és mondának a Fáraónak: **Ezt mondá az Úr, Izráelnek Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy ünnepet üljenek nékem a pusztában.***

A fogságból való szabadulást Isten egy nagy ünneppel akarta kezdeni! Az ünneplés Isten akarata: Csak azok tudnak igazán ünnepelni, akik kijöttek az egyiptomi fogságból. Nem kellene pótszerek az ünnepi hangulat fokozására! Isten azt akarja, hogy vele ünnepeljünk és ne nélküle! Az ünnepet Istennek „üljük” elsősorban, utána az embereknek!

2 Móz. 15, 20-21;

*Akkor Miriám prófétaasszony, Áronnak néneje dobot vőn kezébe, és kimenének utánna mind az **asszonyok dobokkal és tánczolva.** És felele nékik Miriám: **Énekeljétek az Úrnak, mert fenséges ő, lovat lovasával tengerbe vetett. Éneklés, öröm, tánc fontos része volt Izráel ünneplésének, így van ez ma is!***

2 Móz. 23, 18-19;

*Ne ontsd ki az én áldozatom vérét kovászos kenyér mellett, **és ünnepi áldozatom** kövére meg ne maradjon reggelig. **A te földed zsenyéjének elsejét vidd el a te Uradnak Istenednek házába.** (Adás Istennek része az ünnepnek!) **Ne főzd meg a gödölyét az ő anyjának tejében.***

3 Móz. 23, 19;

*Készítsetek el egy kecskebakot is **bűnért való áldozatul, és két bárányt, esztendőöket, hálaadó áldozatul.** (hála és bűnbánat fontos része az ünnepnek, hiszen a bűnnel teljes ünneplés utálatos Isten előtt, megtisztulás!)*

3 Móz. 23, 39-40;

*Ugyancsak a hetedik hónapnak tizenötödik napján, a mikor a földnek termését betakarjátok, az Úrnak ünnepét ünnepeljétek hét napig: az első napon **nyugodalom napja**, és a nyolczadik napon is **nyugodalom napja** legyen.*

*És vegyetek magatoknak az **első napon szép fának gyümölcsét, pálmafa ágait, sűrű levelű fa lombját, és patak mellett való fűzgallyakat, és örvendeztetek az Úr előtt, a ti Istenedek előtt hét napig.** (Díszítés, faágakkal történő ünneplés, Lásd, Jézus bevonul Jeruzsálembe! Fenyőfa kérdése! Örvendezés, megadni a módját az ünnepnek!)*

4 Móz. 10, 10;

A ti **vígasságtoknak napján, és a ti ünnepeiteken, és a ti hónapjaitok kezdetén is fűjjátok meg a kürtöket**, a ti egészen égőáldozataitokra, és a ti hálaáldozatitokra: és lesznek néktek emlékeztetőül a ti Istenetek előtt. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. (öröm és zenélés szerepe)

5 Móz. 14, 24-26;

Ha pedig hosszabb néked az út, hogysem oda vihetnéd azokat, mivelhogy távol esik tőled az a hely, a melyet az Úr, a te Istened választ, hogy oda helyezze az ő nevét, **téged pedig megáldott az Úr, a te Istened**: Akkor add el pénzen, és kösd a kezedbe a pénzt, és menj el arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened; És **adjad a pénzt mind azért, a mit kíván a te lelked: ökrökért, juhokért, borért és vidámító italért és mindenért, a mit megáhit néked a te lelked, és egyél ott az Úrnak, a te Istenednek színe előtt, és örvendezél te és a te házadnak népe.** (evés, közösség gyakorlás az étkezésben, családi, közösségi szinten: Vidámító ital - mértékkel! Amit kíván a lelked > ajándékozás)

5 Móz. 16, 8-17;

Hat napon át egyél kovásztalant; hetednapon pedig az Úrnak, **a te Istenednek berekesztő ünnepe lévén, ne munkálkodjál azon.** Számlálj azután magadnak hét hetet; attól fogva kezdjed számlálni a hét hetet, hogy sarlódat a vetésbe bocsátod. **És tarts hetek ünnepét az Úrnak, a te Istenednek, a te kezdednek szabad akarat szerint való adományával, a melyet ahhoz képest adj, a mint megáldott téged az Úr, a te Istened.** És **örvendez az Úrnak, a te Istenednek színe előtt**, te és a te fiad, és leányod, szolgálád, szolgálóleányod, és a lévita, a ki a te kapuidon belől van, és a jövevény, az árva és az özvegy, a kik te közötted vannak, azon a helyen, a melyet kiválasztott az Úr, a te Istened, hogy oda helyezze az ő nevét. És **emlékezzél meg róla**, hogy te is szolga voltál Egyiptomban; és tartsd meg, és teljesítsd e rendelkezéseket. A sátorok ünnepét hét napig tartsd, mikor begyűjtöd a termést a te szérűdről és sajtódról. És **örvendez a te ünnepeden, te és a te fiad, a te leányod, szolgálád és szolgálóleányod, a lévita, a jövevény, az árva és az özvegy, a kik belől vannak a te kapuidon.** Hét napig ünnepelj az Úrnak, a te Istenednek azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr; mert megáld téged az Úr, a te Istened minden termésedben, és kezeidnek minden munkájában; azért örvendez igen!

Minden esztendőben háromszor jelenjen meg közüled minden férfiú az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, a melyet kiválaszt; a kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén, és a sátorok ünnepén. (karácsony, húsvét, pünkösd!) De üres kézzel senki se jelenjen meg az Úr előtt! Kiki az ő képessége szerint adjon, az Úrnak, a te Istenednek áldása szerint, a melyet ád néked.

1 Kir. 8, 14;

Azután megfordult a király, és megáldá Izráel egész gyülekezetét és az Izráel egész gyülekezete felállott. (Áldottak ünnepelnek, amikor nem voltak áldás alatt elhalványult az ünneplés, felakasztották zeneszerszámaikat Babilon folyóinál; Az ünneplés után megáldották a népet; megáldottam áldott is lesz – mondja Izsák!)

2 Krón. 30, 21-27;

Megtartották tehát az Izráel fiai, a kik Jeruzsálemben találtatának, a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon át nagy örömmel, és dicsérik vala az Urat minden nap a Léviták és a papok, az **Úr erejét éneklő szerszámokkal.** (zsidók tudtak örvendezni az Úr ereje alatt, PL. siratófal előtti tánc!) És kegyesen beszéle Ezékiás minden Lévitával, a kik értelmesek és jóindulattal valának az Úr iránt. **És ünnepi lakomát tartottak hét napon át, áldozván hálaadó-áldozatokkal, és dicsérvén az Urat, atyáik Istenét.** Tanácsot tarta pedig az egész gyülekezet, hogy még hét napig szentelne ünnepet; és így még hét napot töltöttek el **vígasságban;** Mert Ezékiás, a Júda királya ada a gyülekezetnek ezer tulkot és hétezer juhot, a fejedelmek is adának a gyülekezetnek ezer tulkot és tízezer juhot; és megszentelék magokat a papok elegen. Nagy örömben vala azért az egész Júda

gyülekezete, a papok és a Léviták és azoknak egész gyülekezete, a kik Izráelből oda mentek vala; mind az idegenek, a kik az Izráel földjéről jöttek vala, mind a Júdában lakozók. **És volt nagy vígasság Jeruzsálemben; mert Salamonnak, az Izráel királyának, Dávid fiának idejétől fogva nem volt ehez hasonló ünnep Jeruzsálemben. Ezek után felállának a papok és a Léviták, és megáldák a gyülekezetet; és meghallgatásra talált az ő szavok, és felhata az ő könyörgésök mennybe az Isten szentséges lakhelyébe.**

Nehémiás. 8, 10;

És ő mondá nékik: **Menjete, egyetek kövért és igyatok édest és küldjete belőle részt annak, a kinek semmi nem készítettett,** mert szent e nap a mi Urunknak, és ne bánkódjatek, mert az Úrnak öröme a ti erősségetek. (az ünnepi gondolatkörben a bőséges lakomáknál mindig megemlékeztek a szükségben lévőkről és segítettek! Karácsonyi segélyek!)

Eszt. 9, 19-22;

Azért a vidéki zsidók, a kik kerítetlen falvakban laktak, Adár hónapjának tizennegyedik napját tették **öröm és vigalom napjává és ünneppé, a melyen ajándékokat küldözgetnek egymásnak.** Mint olyan napokat, a melyeken megnyugovának a zsidók ellenségeiktől, és mint olyan hónapot, a melyben **késerségök öröme és siralmuk ünnepre fordult;** hogy tartsák meg azokat vigalom és öröm napjaiul, és **küldjenek ajándékot egymásnak és adományokat a szegényeknek.** Az ünnepi ajándékozás a bibliai ünnep része volt. Így van ez ma is!

Zsolt. 42, 5;

Mikor ezekről emlékezem, megkeseredem lelkemben; mert nagy csoportban vonultam ezelőtt és **ujjongó örömmel és hálaadással vezettem őket, az ünneplő sokaságot, az Isten házáig.**

Ünneplő sokaság > közös alkalom, ünnepeikkor felutaztak Jeruzsálembé. Határozottabban építsük be ezt a Hálózat ünnepi kultúrájába. (közös Pünkösdünk! Húsvét, karácsony családi és gyülekezeti ünnep!)

Zsolt. 81, 2-4;

Örvendezetek Istennek, a mi erősségünknek; ujjongjatek a Jákób Istenének! Dalt zengjetek és dobot pergessetek, gyönyörű hárfát cziterával együtt. Fújjatek kürtöt új holdra, holdtöltekor, a mi ünnepünk napján; (hangszerszólók!)

Fontos a közösségi ünneplés, örvendezve a gyülekezettel.

Ésa. 1, 12-17;

Ha eljöttök, hogy színem előtt megjelenjetek, ki kívánja azt tőletek, hogy pitvarimat tapossátok? Ne hozzatek többé **hazug ételáldozatot,** a jó illattétel útálat elöttem; újhold, szombat s ünnepre-felhívás: bűnt és ünneplést el nem szenvedhetek. **Újholdaitokat és ünnepeiteket gyűlöli lelkem;** terhemre vannak, elfáradtam viselni. És ha kiterjesztitek kezeiteket, elrejttem szemeimet előletek; sőt ha megsokasítjatek is az imádságot, én meg nem hallgatom: **vérrel rakvák kezeitek. Mosódjatek, tisztuljatek meg, távoztassátok el szemeim elől cselekedeteitek gonoszságát, szünjetek meg gonoszt cselekedni;**

Tanuljatek jót tenni; törekedjetek igazságra, Csak erkölcsi és szellemi tisztaságban való ünneplés kedves Istennek.

Ésa. 3, 23;

Az ünneplő ruhákat, a palástokat, a nagy kendőket és az erszényeket, (külső kifejezési formája is megvolt az ünnepnek, öltözködésben! Gyakoroljuk mi is bibliai módon! Mennyei minta, menyegzői ruha, stratégiai szerepe volt!

Zak. 3, 4-5;

És szóla és monda az előtte állóknak, mondván: Vegyéte le róla a szennyes ruhákat! És monda néki: **Lásd! Levette rólad a te álnokságodat, és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged!**

Azután mondám: *Tegyenek fejére tiszta süveget! Feltevék azért fejére a tiszta süveget, és ruhákba öltözteték őt, az Úrnak angyala pedig ott áll vala. Szellemileg is ünnepi, fehér ruhába öltözünk, kell, hogy ez fizikai síkon is meg jelenjen!*

Mt. 25, 23;

Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára! Isten tud ünnepelni, nagy lakomákon, hiszen a Bárány menyegzőjére hív bennünket. Ünnepi öltözetben kellett megjelenni. Mennyei minta ez nekünk is így kell megjelenni az ünnepen.

Ján. 7, 14;

Már-már az ünnep közepén azonban felméne Jézus a templomba, és tanít vala.

Fontos elmenni a gyülekezetbe.

Ján. 7, 37-39;

*Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállta Jézus és kiálta, mondván: **Ha valaki szomjúhozik, jöjjön én hozzám, és igyék.** (italáldozat, szellemi ivás!) A ki hisz én bennem, a mint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. Ezt pedig mondja vala a Lélekről, a melyet veendőök valának az ő benne hívők: mert még nem vala Szent Lélek; mivelhogy Jézus még nem dicsőítették meg.*

Az ünnep fontos eseménye a Szent Szellemmel való betöltekezés!

Ján. 12, 20;

*Néhány görög is vala azok között, a kik felmenének, hogy **imádkozzanak az ünnepen:***

Ján. 13, 29;

*Némelyek ugyanis állíták, mivelhogy az erszény Júdásnál vala, hogy azt mondá néki Jézus: **Vedd meg, a mikre szükségünk van az ünnepre; vagy, hogy adjon valamit a szegényeknek.***

1 Kor. 5, 7-8;

*Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává, a minthogy kovász nélkül valók vagytok; mert hiszen a mi húsvéti bárányunk a Krisztus, megáldoztatott érettünk. **Azért ne régi kovászszal ünnepeljünk, sem rosszaságnak és gonoszságnak kovászával, hanem tisztaságnak és igazságnak kovásztalanságában.***

Újszövetségi ünnepek a feltámadott Krisztus központúak, róla szólnak, mint új kovászról!
Három fő ünnepünk!

A bibliai ünnepek jellegzetességeinek összegzése:

- **Az** emlékezés fontos része az ünnepek; Isten bizonyos cselekedeteire kellett emlékezni!
- **Általában** több napos ünnepük volt. (7 nap)
- **A** közös étkezés, lakoma meghatározott része volt az ünnepek; Ünnepi lakomák, családi és közösségi szinten! Kapcsolatok ápolásának fontos eseménye (személyes példa)
- **Szent gyűlés** megtartása; Közös istentiszteleti összejövetelek
- **Az** ünnepek minden esetben munkaszüneti napok voltak, elválasztották magukat a hétközi tevékenységektől
- **Évente** ismétlődő ünnepek voltak
- **Mások** voltak, mint a megszokott hétköznapok, megvolt az ünnepek különlegessége
- **Áldozat**, ajándék, adomány vitele az Úr házába, adakozás
- **A** bűnbánat és a hálaadás különösen nagy szerepet kapott az ünnepeken
- **Az** ünnep a nyugalom napja, pihenésről kell, hogy szóljon
- **Az** ünneplés díszítőelemekkel történt; Pálmaágakkal, növényi levelekkel, virágokkal
- **Örvendezés**, vigadozás, zenélés fontos szerepet kapott

- Szimbolikus cselekedetek segítették az emlékezést, pl. sátrakban lakni
- Az ünnepet két fórumon ülték meg; Közösségi, valamint családi szinten (étkezés, örvendezés)
- A vezető megáldja a népet a közösségi ünneplésen, amit fennállva hallgatnak végig
- Egymás megajándékozása az ünnep alkalmából
- Szegények megajándékozása, segítése az ünnep alkalmából; célja; örömet okozni másnak!
- Megvenni, amit a lelked kíván; költekezés a családdal együtt!
- Megtisztulás, a gonosz cselekedetek eltávolítása teszi kedvessé az ünnepet Isten előtt, másképp csak formalitássá válik, Isten megutálja, ha nincs meg a helyes szellemi tartalom
- Ünnepi ruhákba öltözni
- A közösségi alkalmon; ünnepi tanítás és igehirdetés
- Betöltekezés Szent Szellemmel, mint ünnepi program
- Ima, mint közösségi ünnepi program
- Tánc és vigadozás része az ünnepnek
- Vásárlás az ünnepi előkészület része; tudni a mértéket, alapvetően nem erről szól! (fogyasztói társadalom veszélyei, hitelek ajándékozásra)
- Ünneplés újszövetségi tartalommal – Krisztusközpontú ünneplés!

Összegzés:

Keresztény társadalmi berendezkedésben élünk, bibliai ünnepek –kivéve a halottak napja, ott aktív okkult háttér, spiritizmus- ez megkönnyíti ünneplésünket. (lásd arab világ)
Nyugodt lelkiismerettel ünnepelehetjük, ezeket csak törekedjünk a bibliai tartalom megélésére.

Tanuljunk meg bibliai módon ünnepelni, teljes szabadságban!

Zsid. 10, 7-9;

*Akkor ezt mondtam: **Íme, itt vagyok, amint a könyvtékercsben meg van írva rólam, hogy teljesítem a te akaratodat, Istenem.** Az Ószövetségben, a könyvtékercs Krisztusról szól. Előbb azt mondta: „Áldozatokat és ajándékokat, égő- és bűnért való áldozatokat nem akartál, nem is kedveltél” (ezeket a törvény szerint mutatják be), de azután így szólt: „Íme, itt vagyok, hogy teljesítem a te akaratodat.” **Megszünteti az elsőt, hogy helyébe állítsa a másodikat:** Ez történt az ünnepekkel is, a régít megszüntette azáltal, hogy betöltötte és új tartalommal ruházta fel!*

3Móz. 23, 44;

Így mondta el Mózes az ÚR meghatározott ünnepeit Izráel fiainak.

(Mózes korának apostola, ez apostoli szintű kijelentés, amiről Isten elsősorban ennek a szolgálati ajándéknak ad tiszta képet.)

Ószövetség – alapozás

Jézus földi szolgálata – falépítés

Első gyülekezet, páli levelek – tető a házon

Tökéletes összhangban, ha érteni akarom a tető formáját, nézd a falakat, ha a falak irányát, nézd az alapokat.

Karácsonyi történeteknél, különösen Máté folyamatosan az ószövetségi ígéretekre hivatkozik!

2Móz. 23, 14-17;

Háromszor szentelj nekem ünnepet évenként! (Isten elvárása és parancsa, Jézus is megtartotta húsvétot..ünnep idején felment Jeruzsálembe, tehát ez a parancsa Istennek átjött az Ószövetségből az Újba, csak új tartalmat kapott. **Tartsd meg a kovásztalan kenyerek ünnepét!** Hét napig egyél kovásztalan kenyeret, ahogyan megparancsoltam neked, az Ábíb hónap megszabott idején, mert akkor jöttél ki Egyiptomból. Üres kézzel senki se jelenjék meg előttem! (Húsvét) Azután **az aratás ünnepét, (Pünkösd)** amikor meződ vetésének első termését takarítod be. És **a betakarítás ünnepét** az esztendő végén, (sátoros ünnep, karácsony az év végén) amikor a termést betakarítod a mezőről.

(Pünkösd; Szent Szellem eljövetele a földre > aratás beindulása, tömeges megtérések kezdete; Nem véletlen, hogy még aznap volt az aratás, mert az aratás ünnepén, látni kell és örülni az aratásnak, a 3000 ember megtérésének!)

Ha a Szent Szellem eljövetelére lehet emlékezni egy ünnep keretén belül, miért gond megünnepelni Jézus Krisztus, a Megváltónk földi eljövetelét?

Évenként háromszor jelenjék meg minden férfi az Úristen színe előtt!

Kétszer megerősíti a 3-mas számot az ünnepléssel kapcsolatosan; két-három tanura megáll. Tehát 3 fő ünnepe volt a zsidóknak, amit gyülekezeti közösségben, Isten jelenlétében kellett ünnepelni! Így van ez ma is! Az ószövetség előképe az újnak. Alapelvek ugyanazok, csak az újban Krisztus töltötte be azokat! A hármasság Isten személyiségének a teljessége száma.

Az ünnep az Isten előtt való megjelenés fontos állomása, hogyan lehetett megjelenni Isten előtt?;

- Üres kézzel ne jelenj meg
- Megtisztulva, megszentelve
- Hálaadás, dicséret és egyéb áldozatok

5 Móz. 16, 16-17;

Minden esztendőben háromszor jelenjen meg közüled minden férfiú az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, a melyet kiválaszt; a kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén, és a sátorok ünnepén. De üres kézzel senki se jelenjen meg az Úr előtt! Kiki az ő képessége szerint adjon, az Úrnak, a te Istenednek áldása szerint, a melyet ad néked.

2Krón. 8, 12-16;

Akkor égőáldozatokat mutatott be az Úrnak Salamon, az Úrnak azon az oltárán, amelyet a csarnok elé építtetett. Minden napon: **a nyugalomnapokon, (szombat, vasárnap) újholdkor (szilveszter, új év kezdet) és az évenként háromszor tartandó megszabott ünnepeken, mégpedig a kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén és a sátoros ünnepen, annak a napnak az előírása szerint kellett áldozni,** ahogyan Mózes parancsolta. Megállapította apjának, Dávidnak a rendelkezése szerint a papok szolgálati beosztását és a léviták feladatát, hogy dicséretet énekeljenek, és végezzék szolgálatukat a papok mellett mindennap, annak a napnak az előírása szerint; meg a kapuórság beosztását az egyes kapuknál, mert így szólt Dávidnak, Isten emberének a parancsa. **Semmiben sem tértek el attól, amit a király parancsolt a papoknak és a lévitáknak, még a kincsek dolgában sem.** Így készült el Salamon minden munkája az ÚR temploma megalapozásától az ÚR temploma teljes befejezéséig. Ma nem fizikai templomot építünk és az apostolok a többi

szolgálati ajándékkal, mint bölcs építőmesterek megalapozzák és felépítik a gyülekezetet, amiben az ünnepek és beépülnek!

Az ünnepek az ószövetségi alapokon nyugodva, új tartalmat és új nevet kaptak Krisztusban. Az új név az új tartalomról beszél.

Az átnevezés, új név adása általános gyakorlat Istennél (Ábrám > Ábrahám, Jákób > Izráel)

- Húsvét név csak újszövetségben található 24x, Ószövben nincs > Pászka
- Pünkösöd > aratási ünnep (3x szerepel csak az Újszövben)
- Karácsony (fordulat..bizonytalan jelentés) > sátoros ünnep (nem szerepel a Bibliában)

Mindhárom ószövetségi ünnep említve van az újszövetségben, ezáltal is elismerve az ószövetségi alapokat.

Jézus viszonyulása az ünnepekhez:

Családjával abszolút részt vett már gyermekkorában is erre nevelték. Megtanulta tisztelni az Istentől kijelölt ünnepeket. Hazafelé az ünnepről vezett el szülei azt hitték, hogy valahol úti társaságban van. Jézus mindhárom ünnepre felment és szolgált, sohasem beszélt ellene, mert tudta az atya alkotta az ünnepeket, pedig már messze telve volt vallásossággal. Nem támadta azokat, elkezdte új tartalommal betölteni. Így lettek számunkra mindhárom Krisztusközpontú ünneppé.

Földi szolgálata során mindig felment az ünnepekre kihasználta, hogy szolgáljon az emberek felé, tanította őket, szolgált feléjük. Nekünk is ezt kell tennünk, hirdetni az evangéliumot, szolgálni az emberek felé.

Lk. 2, 41-43;

Szülei évenként elmentek Jeruzsálembe a húsvét ünnepére. Amikor tizenkét éves lett, szintén felmentek Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint. Miután pedig eltelt az ünnepnapok, és hazafelé indultak, a gyermek Jézus ott maradt Jeruzsálemben. Szülei azonban ezt nem vették észre.

Jn. 2, 23;

Amikor Jeruzsálemben volt a húsvét ünnepén, sokan hittek az ő nevében, mert látták a jeleket, amelyeket tett.

Jn. 7, 2-3;

Közel volt a zsidók ünnepe, a lombsátorünnep. Testvérei ekkor ezt mondták neki: „Menj el innen, és eredj Júdeába, hadd lássák a tanítványaid is a te dolgaidat, amelyeket cselekszel. Először vonakodik felmenni, majd az ünnep második felére felmegy Jeruzsálembe a sátoros ünnepekre.

Jn. 7, 37-39;

*Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus, és így kiáltott: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Aki hisz **énbennem**, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!” **Ezt pedig a Lélekről mondta**, akit a benne hívők fognak kapni, mert még nem adatott a Lélek, mivel Jézus még nem dicsőült meg.*

A sátoros ünnepen Jézus önmagát, messiási küldetését állítja az ünnep középpontjába, amin sokan megbotránkoznak!

Már előrevetíti Pünkösöd, a Szent Szellem eljövételét is.

A Messiás eljövételével új forrás nyílt az emberek számára, de már előrevetíti az előtte álló eseményeket, amikről a két másik ünnepben emlékezünk.

A Sátoros ünnep és Karácsony bibliai összefüggései:

Sátoros ünnep, pusztai vándorlás, ígéret földjének elfoglalásának ünnepe – karácsony, Isten sátora az emberekkel van; Jézus földi pályafutásának kezdete;

3Móz. 23, 33-44;

Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: Isten rendelése!

*Mondd meg Izráel fiainak: Ugyanennek a hetedik hónapnak a tizenötödik napján hét napig tartó **sátoros ünnep kezdődjék az ÚRnak.** Az ünneplés nem csak az emberért, elsősorban az Úrért, az Úrnak, aki igényli ezt. Tehát nem magunkért van!*

*Az első napon szent összegyülekezés legyen, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát. Hét napon át mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak. A nyolcadik napon szent összegyülekezések legyenek, és mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak. Ünnepnap ez, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát. Ezek az ÚR meghatározott ünnepei, **amelyeket ki kell hirdetnetek, mint a szent összegyülekezés alkalmait.** Mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak: égőáldozatot, ételáldozatot, véresáldozatot és italáldozatot, mindegyik napon annak rendje szerint, az ÚR nyugalomnapjain kívül, az ajándékokon, minden fogadalmon és minden önkéntes áldozaton kívül, amelyeket adtok az ÚRnak. De még a **hetedik hónap tizenötödik napjától** kezdve is, amikor begyűjtitek a föld termését, **hét napon át ünnepeljétek az ÚR ünnepét.** Az első napon is legyen pihenőnap, és a nyolcadik napon is legyen pihenőnap. **Vegyetek magatoknak az első napon nemes fákról való gyümölcsöt, pálmaágakat, sűrű lombú faágakat és fűzfagallyakat, és örvendeztetek hét napon át Istenetek, az ÚR előtt.** (fákkal, növényekkel díszített ünneplés > fenyőfa)*

***Így ünnepeljétek meg ezt az ÚR ünnepeként minden esztendőben hét napon át.** Örök rendelkezés legyen ez nemzedékről nemzedékre. A hetedik hónapban ünnepeljétek ezt. **Sátrakban lakjatok** hét napig, sátrakban lakjék Izráelben minden bennszülött. Hadd tudják meg nemzedékeitek, hogy **sátrakban adtam lakást Izráel fiainak, amikor kihoztam őket Egyiptomból.** Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek! Így mondta el Mózes az **ÚR meghatározott ünnepeit** Izráel fiainak.*

2Kor. 5, 1-5;

*Tudjuk pedig, hogy **ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk. Azért sóhajtozunk ebben a testben,** (Jézus a Getsemáné kertben) **mivel vágyakozunk felölteni rá mennyből való hajlékunkat,** ha ugyan nem bizonyulunk felöltözve is mezíteleneknek. Mert mi is, **akik e sátorban vagyunk, megterhelten sóhajtozunk,** minthogy nem szeretnénk ezt levetni, hanem felölteni rá amazt, hogy a halandót elnyelje az élet. Isten pedig, aki minket erre felkészített, **zálogul adta nekünk a Lelket.** (földi sátorba helyezte Szellemét, Jézus Krisztusnál ugyanez történt!) Jézus születése a földi porsátorba öltözés, ami összeomlik, és lesz mennyei hajlékunk. Jézus földi vándorlását, pályafutását szimbolizálja a sátor.*

Zsid. 9, 11-12;

***Krisztus pedig, mint a jövődő javak főpapja a nagyobb és tökéletesebb sátoron át jelent meg,** amely nem emberkéz alkotása, azaz nem e világból való. Nem is bakok és bikák vérével, hanem a tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök váltságot szerzett.*

Földi sátoron át jelent meg, hogy győzelme után felöltözte újból a mennyei sátrát, a megdicsőült testet. 1. sátor hordozta Isten jelenlétét, Krisztus földi sátorán jött el, hogy küldetését teljesítse.

Jel. 21, 2-3;

És a szent várost, **az új Jeruzsálemet** is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve. Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trónus felől: „**Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük;**

Jézus földi pályafutásakor Isten sátora volt velünk, ez fog kiteljesedni az Új Jeruzsálembe. Más szóval ez lett kihirdetve; Immánuel – Velünk az Isten! Régi, földi Jeruzsálemben az Isten földi sátora volt az emberekkel, Krisztus földi szolgálata során, az új Jeruzsálemben pedig az Isten megdicsőült sátora lesz az emberekkel, a megdicsőült Krisztus.

Amikor Jézus eljött (megszületett) az volt az igazi sátoros ünnep, mivel Isten a földre jött, velük volt, **Isten egy sátrat húzott Izráel népe fölé** és ott volt az Ő világossága, és mindenki eldöntötte akart-e járni ehhez a világhoz!

Ézs. 7, 14;

Ezért maga az ÚR fog nektek jelt adni: **Íme egy fiatal nő teherben van, és fiút fog szülni, és Immánuélnak nevezik el.**

Mt. 1, 22-23;

Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az ÚR mondott a próféta által: „Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuélnak neveznek” - ami azt jelenti: Velünk az Isten.

Zak. 14, 16-19;

Azután mindazok, akik megmaradnak a Jeruzsálemre támadó népek közül, (pogányok) évről évre elmennek, és leborulnak a Király, a Seregek URa előtt, (napkeleti bölcsek) és megünneplik a sátoros ünnepet. (a Messiás eljövételének ünnepe, karácsony)

Ha pedig a föld népei közül valamelyik nem megy el Jeruzsálembe, hogy leboruljon a Király, a Seregek URa előtt, az nem kap esőt. Még Egyiptom sem kap, ha népe nem megy el, és nem jelenik meg. Ugyanaz a csapás éri, amellyel az ÚR azokat a népeket sújtja, amelyek nem mennek el megünnepelni a sátoros ünnepet. **Így bűnhődik majd Egyiptom, és így bűnhődik minden nép, amely nem megy el megünnepelni a sátoros ünnepet.** Ha nem ismerik fel a Messiás eljövételét, nem ünneplik, meghajtva térdüket előtte, csapások érik őket.

Tehát a 3.-dik ünnep a sátoros ünnep > karácsony ünnepe, amikor eljött Isten fia a földre, Immánuel, velünk az Isten, Isten sátora velünk lakik. Krisztus születésétől fogva velünk van, mostmár a Szelleme által, és erről emlékezünk meg karácsonykor!

Mindhárom ünnep meghatározó, kairozban történt;

Időnek a teljességében!

Mt. 26, 17;

A kovásztalan kenyerek első napján odamentek a tanítványok Jézushoz, és megkérdezték tőle: „Hol akarod megenni a húsvéti vacsorát, hol készítsük el?”

ApCsel. 2, 1;

Amikor pedig eljött a pünkösöd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, (Pünkösöd 3x szerepel a Bibliában; Pentecosté, jelentése; 50.-dik nap – a pászkától, Húsvéttól!) Csak egyetlen rész foglalkozik vele, még sincs kérdésünk ezzel kapcsolatosan. Jézus eljövételével kapcsolatosan Márk kivételével mindegyik evangélium részletesen foglalkozik, más – más aspektusból megörökítve az eseményeket. Ha jelentéktelen

események történtek volna, nem lenne ennyire fontos, hogy ilyen részletességgel foglalkozzanak vele!)

Időmeghatározás: „eljött a pünkösd napja.” (szümpléóó - teljesen betelt az idő!)

Az ünnepeknél érződik, hogy az események az idő teljességében a „kairoszban” történnek, (a kronosz és a kairos idősík találkozása)!

Pál apostol megerősíti az ószövetségi ünnepi alapokat, amelyeket Krisztus is tiszteletben tartott és új tartalommal töltött meg, az ünneplés hármasságát hangsúlyozza.

Gal. 4, 3-11;

*Így mi is, amikor **kiskorúak** voltunk, a világ elemei alá voltunk vetve szolgaságra. De **amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született** a törvénynek alávetve, (Karácsonykor erről emlékezünk! Karácsony nyitotta meg a kaput Húsvét előtt! A karácsony, Messiás eljövetele világosságot hozott: „felkelő fény a magasból” –Zakariás, világ világossága, nagy sötétségben az emberek láthatták az igazságot;*

Jn. 1, 4-5;

*Benne élet volt, és **az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben fénylik**, de a sötétség nem fogadta be.*

Jn. 1, 9;

*Az **Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba.***

Tehát karácsonykor a világosság jött el, hogy a sötétség által uralt közegben az emberek megvilágosodjanak.)

hogy a törvény alatt levőket **megváltsa**, hogy Isten fiaivá legyünk. Húsvétkor emlékezünk meg a megváltás csodás művéről a keresztről és a feltámadásról. Húsvét nyitotta meg a kaput Pünkösd előtt, fiúságunk átvétele előtt! Az üdvösség áldásait szabadította fel (bűnbocsánat, gyógyulás, bőség, fiúság, áldás..)

*Mivel pedig fiak vagytok, **Isten elküldötte Fiának Lelkét** a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja: „Abbá, Atya!”*

Pünkösd segít nekünk örökkéssé válni a Szent Szellem által, hogy megmutassa, leleplezze Krisztusban kapott földi és mennyei örökségünk nagyságát és segítsen mennyei segítőtársaként birtokbavenni azt!

Ef. 1, 17-19;

*és **kérem**, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőség Atyja **adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek őt; és világosítsa meg lelki szemeteket, hogy meglássátok: milyen reménységre hívott el minket, milyen gazdag az ő örökségének dicsősége a szentek között**, és milyen mérhetetlenül nagy az ő hatalma rajtunk, hívőkön.*

A Szent Szellem mennyei kinyilatkoztatáson keresztül (Igéből) mutatja meg örökségünket, hogy elkezdjük birtokba venni azt!

*Úgyhogy már nem vagy szolga, hanem fiú, **ha pedig fiú, akkor Isten akaratából örökös is. Amikor pedig még nem ismertétek az Istent, olyan isteneknek szolgáltatok, amelyek lényegüket tekintve nem azok. Most azonban, miután megismertétek Istent, vagy még inkább: Isten ismert meg titeket, hogyan térhettek vissza ismét az erőtlenség és szegény elemekhez, és hogyan akartok újból szolgáljukká lenni? Más az ünneplésük azoknak akik nem ismerték meg az egyedüli igaz Istent, az Úr Jézus Krisztust és más azoknak akik megismerték Őt. Formailag lehet, hogy hasonlít, de tartalmában egészen más!***

Aggódva figyelték a napokra, hónapokra, az évszakokra („kairosz”) és az esztendőkre.

Ne aggódjatok, ne legyen bennetek félelem, hogy pogány szokás, ez a három ünnep kedves Isten előtt. Ne mondjad emiatt nem jött még el az ébredés..

A „kairosz” szó található itt a görögben; amikor találkozott a két idő sík; a „kronosz”, az általános idő és Isten cselekvési ideje eljött ezt jelzi „kairosszal.” Mindhárom újszövetségi ünnepel kapcsolatosan többször megjelenik ez a szó, mivel eljött Isten cselekvési ideje, erről emlékezünk meg; karácsonykor, húsvétkor és pünkösdkor egyaránt.

Attól féltetek titeket, hogy talán hiába fáradoztam értetek. (hiába tanítottalak titeket!)

1Kor. 5, 8-9;

Azért ne régi kovással ünnepeljünk, se a rosszaság és gonoszság kovászával, hanem a tisztaság és igazság kovásztalanságával. Levelemben már megírtam nektek, hogy nem szabad kapcsolatot tartani paráznákkal.

Ünnep erkölcsi, szellemi tisztaságára hívja fel a figyelmet Pál.

Másik oldalról a régi kovász; az ünnepeink ószövetségi tartalma, Krisztus betöltötte ezeket; 3 fő és a szombat.

A három fő ünnepben is megjelenik a kezdet, a kairos kezdete az ünnepekben:

- **Karácsony;** Jézus földi küldetésének kezdete
- **Húsvét;** nagypéntek a testi Jézus vége és a feltámadás után a megdicsőült Jézus rövid földi tartózkodásának kezdete és győzelme utáni megdicsőülési folyamatának a kezdete, ami a mennyei ünnepségben teljesedik ki!
- **Pünkösöd;** A Szent Szellem más minőségű földi szolgálatának a kezdete, a megdicsőülés után. Az egyház kezdete.

Isten hármasságát mutatja be az újszövetségi ünneplés:

ApCsel. 26, 18;

Azért küldelek el, hogy nyisd meg a szemüket, hogy a sötétségből a világosságra, és a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek; hogy az énbennem való hit által megkapják bűneik bocsánatát, és örökséget nyerjenek azok között, akik megszenteltettek.

Pál apostol küldetését is ennek rendeli alá, hogy Isten hármasságát képviselje.

1. Az emberek világosságra jussanak (Karácsony)
2. A megtérés által átvegyék a üdvösség áldásait (Húsvét)
3. A Szent Szellem segítségével átvegyék földi és mennyei örökségüket (Pünkösöd)

A Páli küldetés azonos a mi küldetésünkkel is, ünnepeink erről beszélnek és ünneplésünkben is bemutatjuk küldetésünket!

A karácsony bibliai tartalma:

Pogány megközelítés: utálattal elfordulsz, sok szokás, hiedelem stb.

Vallásos, katolikus megközelítés: Jézuska, bibliai alapok legendákkal színesítve

Mindkét megközelítés nagyfokú elbizonytalanodást, feszültségeket, vitákat okozhat.

Bibliai megközelítés: ez a követendő minta.

- **Az első karácsonyi ünnepet a menny szervezte, tökéletes újszövetségi mintát találunk.** Ha a menny fontosnak tartotta az ünneplés megszervezését, nekünk is

legyen fontos! Krisztus születése titokban, ünneplést szervezők a Szent Szellem és az angyalok.

Gyermekszületés mindenhol ünnep. Mennyei kórus, látogatások, ajándékozás, énekek, szózatok, próféciák

- **4000 év** próféciái szólnak a Messiás eljövételéről; Prófeciák 3 területre fókuszálnak; Izráel eseményeire, Messiás jövetele, küldetése, utolsó idők eseményeit jelzik előre; (Móz, 3:15;)

Jézus születésével elindult 4000 év próféciáinak a beteljesülése.

A Messiás eljövetele van középpontban nem a születés emberi megközelítése.

- **400 év** hallgatás, intertestamentális kor > Isten eltávolodott népétől > „Immánuel – velünk az Isten!” Nem szólt az Isten > hirtelen 13 kijelentés, látás, prófécia kapcsolódik Krisztus születéséhez!
- **Az emberiség üdvtörténete** szempontjából rendkívül lényeges új időszak vette kezdetét, az újszövetség előkészítésének és megkötésének kora.
- **Zakariás**, mint a zsidó vallásos, istenfélő nép papi képviselője meglátogatásban részesül, így a karácsony Isten legjelentősebb meglátogatása kezdetének ünnepe. Zakariás > „*akiről az Úr megemlékezett!*” Isten megemlékezett az ő népéről és a pogányokról, valamint az Ő ígéreteiről.
A meglátogatást János szolgálata készítette elő.

Lk. 1, 67-75;

Apja, Zakariás, megtelt Szentlélekkel, és így profétált: „Áldott az Úr, Izráel Istene, hogy meglátogatta népét, és váltságot szerzett neki. Erős üdvözítőt támasztott nekünk szolgálójának, Dávidnak házából, ahogyan kijelentette azt szent prófétái által örök időktől fogva: hogy megszabadít ellenségeinktől, és mindazok kezéből, akik gyűlölnék minket; hogy irgalmasan cselekedjék atyáinkkal, és megemlékezzenek szent szövetségéről, arról az esküről, amellyel megesküdött atyánknak, Ábrahámnak; és megadja nekünk, hogy ellenségeink kezéből megszabadulva, félelem nélkül szolgáljunk neki, szentségben és igazságban őelőtte életünk minden napján.

- **Isten jelentős cselekedetéről van szó**, hiszen minden megbolydul abban az időben; kijelentések, álmok angyali jelenések, minden megmozdul..Ünnep, megemlékezés Isten jelentősebb cselekedeteire.
- **Ünnepélyes jelenetek**; angyali kórus, ajándékozások, szózatok kihirdetése (bölcsek, pásztorok, mint a szeretet, tisztelet kifejeződése) abszolút beleillenek az ószövetségi ünnepképbe.
- **Az evangélium első földi kihirdetése először angyalok által**; Mostmár ez emberi feladat a jó hír továbbadása. Ez karácsony fő üzenete.

Itt szerepel az evangélium szó először a görögben!

Lk. 1, 19;

Az angyal pedig így válaszolt: „Én Gábrriel vagyok, aki az Isten színe előtt állok. Elküldött engem, hogy beszéljek veled, és meghozzam neked ezt az örömhírt.

Lk. 2, 10-12;

Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.”

Karácsony az evangélium első kihirdetésének ünnepe. (vallásos vezetőknek, pogányoknak és a zsidóknak egyaránt)

- **Isten dicsősége, „sekina, doxa” visszatér Isten népéhez.**

Lk. 2, 9;

És az Úr angyala megjelent nekik, **körülragyogta őket az Úr dicsősége**, és nagy félelem vett erőt rajtuk.

Lk. 2, 13-14;

És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik **dicsérték az Istent**, és ezt mondták: **„Dicsőség a magasságban Istennek**, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.”

Isten népe életében a legnehezebb időszak amikor eltávozott az Isten dicsősége.

1Sám. 4, 19-22; Két szülés!

A menyé, Fineás felesége pedig terhes volt, közel a szüléshez. Amikor meghallotta a hírt, hogy elvették az Isten ládáját, és meghalt az apósa meg a férje is, **összegörnyedt és szült, mert rájöttek a szülési fájdalmak**. És amikor haldoklott, ezt mondták a mellette álló asszonyok: **Ne félj, mert fiút szültél!** De ő nem felelt, nem is figyelt oda, hanem elnevezte a gyermeket **Íkábódnak, ami azt jelenti: Odavan Izráel dicsősége; mert elvették az Isten ládáját**, és odalett az apósa, meg a férje is. Ezért mondta: **Odavan Izráel dicsősége, mert elvették az Isten ládáját. IKÁBÓD** (oda a dicsőség, dicsőség nélkül; szégyen; dicstelen).

Izráel egy nehéz, bűnökkel telt történelmi helyzetéről szól ez a történet. Az Istentiszteleti rendszer üressé válik, ha nincs ott Isten dicsősége.

Az a dicsőség, ami betöltötte a szent sátozt, templomokat..és a második ház (Krisztus) dicsősége nagyobb lesz!

Intertestamentális kor; Isten dicsősége távol volt népétől, de Krisztus születése elhozta újból a sekinát!

Hag. 2, 9;

Nagyobb lesz e későbbi templom dicsősége, mint a korábbié volt, mondja a Seregek URa, és ezen a helyen békességet adok! - így szól a Seregek URa.

A második templom látta meg Krisztust, második szövetség!

Ma is közöttünk van az Úr dicsősége, velünk az Isten!

Szövetség ládája babiloni fogság előtt, környékén eltűnt, később a mennyben jelenik meg a Jelenések szerint.

- **Bizonyságtételek;**
2-3 tanú kellett az Ószövetségben, hogy igaznak fogadják el a dolgokat!
Itt sokkal több bizonyosság van. Pásztorok, bölcsek, angyalok, Erzsébet, Mária, József, Anna, Simeon..
- **Énekek;**
Ószövetségben nagy eseményeknél spontán, ihletett énekeket énekeltek. Ünnepek fontos eseménye volt és „így van ez ma is”!
Pl. Miriám, Mózes, Debóra, Anna éneke..> Mária, Erzsébet, Zakariás, angyalok és a pásztorok éneke, dicsérete..
- **Betlehem;** Dávid városa, leszármazottja, „kenyér háza” > az élet kenyérének itt kellett születnie!
- **Nemzetközi tapasztalatok;** ébredési gyülekezetekben ünnepelnek karácsonyt, van, ahol „csak” evangelizálnak. Több gyülekezet indulásakor minden ünnepet radikálisan elutasít, évek múlva visszalép, sőt Mikulást ünnepel valószínű evangélizációs céllal. Kezdetben nincs igei látás, később letisztul. „A karácsony miatt, bálványimádás nem

tud az ébredés kibontakozni!" Nem helyes megközelítés. Sokszor nagyobb hiányosságok mégis jön az ébredés, mert van egy éhes szív.

- **Ünneplés családi, gyülekezeti kultúrája kultúrája;** Meghitt együttlét, közös étkezéssel, ünnepi díszítéssel, családfő igemagyarázatával, ima, ajándékadás, játszás, beszélgetés, örvendezés..(zsidó gyakorlatok, személyes élmények)
- **Tanítsátok meg a következő nemzedéket a bibliai ünneplésre.** Devalválódó értékek, Szonda Ipsos felmérése karácsonnyal egyre kevesebb Jézus benne. (szeretet családi ünnepe > szeretet Jézus nélkül humanizmus!)
- **Mostani karácsony a Porcelánban;** Bibliai; díszítés, ünnepi hangulat, örvendezés, gyermekek szája által szerzel dicsőséget, kórus, ajándékok..

Összefoglalva a Karácsonyi ünnepkör a ...:

- Születés ünnepe (Bemerítő János és Jézus)
- Úr Jézus Krisztus a Messiás eljövetelének az ünnepe
- A kijelentések, „újra szól az Úr” ünnepe
- A meglátogatás ünnepe (Zakariás éneke)
- A próféciák beteljesedésének az ünnepe
- Az éneklés ünnepe
- Az öröm, ujjongás ünnepe
- Isten dicsősége újbóli eljövetelének az ünnepe
- A mennyei kenyér eljövetelének ünnepe, van kenyér a kenyér házában
- Az angyalvilág aktív tevékenységének az ünnepe
- Az ajándékok adásának az ünnepe
- Az evangélium első kihirdetésének az ünnepe
- Az Úr megemlékezett az Ő népéről ünnep

Tehát ünneplés a mennyben és ünneplés a földön, mivel Isten egyik legjelentősebb cselekvéssorozatát, a meglátogatást, valamint a megváltás munkáját kezdte el! Legyen méltó a megemlékezésünk és az ünneplésünk az eredeti tartalomhoz!

A Bibliai ünneplés egyéni, családi, közösségi vetületei:

2Móz. 12, 23-27;

*Amikor átvonul az ÚR, hogy megverje Egyiptomot, és meglátja a vért a szemöldökfán és a két ajtófélfán, akkor kihagyja az ÚR azt az ajtót, és **nem engedi, hogy bemenjen a pusztító a ti házatokba, és titeket is csapással sújtszon.** Őrizzétek meg ezt az ígét. **Örökre szóló rendelkezés ez nektek és fiaitoknak.** Amikor bementek arra a földre, amelyet az ÚR ad nektek, ahogyan megígérte, akkor is tartsátok meg ezt a szertartást. **És ha majd megkérdezik tőletek a fiaitok, hogy mit jelent ez a szertartás, akkor így feleljetek:** Az UR páskaáldozata ez, mert kihagyta Izráel fiainak a házaikat Egyiptomban, amikor megverte Egyiptomot, de a mi házaikat megkímélte. Ekkor mélyen meghajolt a nép, és leborult.*

Az ünnep fontos felelőssége, amiről emlékezünk, azt elmesélni a fiaknak, lányoknak, a következő generációnak. Az előző generációk fontos felelőssége megtanítani (családi és gyülekezeti szinten egyaránt) a következő generációt az Isten szerinti ünneplésre! A tanítás nem saját generációtól jön elsősorban!

PL. Saját ünneplésünknek fontos része ez, hogy leül a család és Bibliával a kézben és felolvassa a családfő, és saját szavaival elmondja az Ünnephez kötődő eseményeket és annak személyes jellegét is! (lásd. zsidó ortodox ünneplés)

Az ünneplés Krisztusi módja:

Luk. 7, 42-48;

És mikor nem volt nékik miből megadni, mind a kettőnek elengedé. E kettő közül azért, mondd meg, **melyik szereti őt** jobban? Felelvén pedig Simon, monda: Azt gondolom, hogy az, **a kinek többet engedett el**. És Jézus monda néki: Igazán ítéltél. És az asszonyhoz fordulván, monda Simonnak: **Látod-e ez asszonyt? Bejövék a te házádba, az én lábaimnak vizet nem adál: ez pedig könnyeivel öntöze az én lábaimat, és fejének hajával törle meg. Engem meg nem csókolál: ez pedig az időtől fogva, hogy bejöttem, nem szünt meg az én lábaimat csókolgatni. Olajjal az én fejemet meg nem kented: ez pedig drága kenettel kené meg az én lábaimat. Minekokáért mondom néked: Néki sok bűne bocsáttatott meg; mert igen szeretett; a kinek pedig kevés bocsáttatik meg, kevésbé szeret.** És monda annak: Megbocsáttattak néked a te bűneid.

Az ünneplés része a teljes hódolat, imádás kifejezése, az Isten iránti szeretetünk bemutatása, hálaadás, rajongás. Fontos, hogy ünnepeink ne kötelező lelki gyakorlatok legyenek, kapjon benne helyet a lényeg!

ÜNNEPI szokások Izráelben: Társadalmi ünneplések igen el voltak terjedve az izráeliták közt. Így megünnepelték a születésnapot (Mt 14,6–10); a menyegzőt (1Móz 29,22); a temetést (2Sám 3,35); a termés betakarítását és a szüretet (Bír 9,27); a juhok nyírását (1Sám 25,2.36); az áldozatot (2Móz 34,15) és egyéb alkalmakat is. Az ünnepség napján gyakran újra értesítették a meghívottakat (Lk 14,17). A vendégeket csókkal köszöntötték (Lk 7,45), lábukat megmosták (Lk 7,44). Az ünnepi lakomák fényét gyakran zenével, énekkel és tánccal emelték (Lk 15,23–25).

Ünneplés szellemi, lelki és testi vonatkozásai:

Szellemi: Krisztusközpontú, Ige szerint, bibliai tartalom megjelenítése

Lelki: kapcsolatorientált, érzelmek, szeretet közvetítése, amit a lelked kíván.., kedvezni magadnak, családi kötelek erősítése

Testi: evés, ivás, pihenés, elcsendesedés, nincs munka

Add meg a császárnak, Istennek..szellem, lélek, testnek is.

Lelki sivárság elszürkülés veszélye.

Karácsonyi ellentmondások, ha a szülők figyelme csak akkor történik a gyermekek felé. Rossz emlékek. Ne ebből indulj ki, hanem az Igéből!

Ünneplés: szeretet kapcsolat megújulása, érzelmi feltöltődés, harc az érzelmi elsivárosodás ellen, hangulatteremtés..

Feleségek, Hölgyek nagy szerepe az ünnepi hangulat kialakításában!

Fontos ünneplési kultúra kialakítása gyülekezeti és családi szinten. Harc az elszürkülés, érzelmi elsivárosodással szemben!

Add meg a szellemnek, a léleknek és a testnek is ami neki jár a megfelelő helyen!

Bármelyik terület sérül, hiányérzetet szül („szellemi emberek, testi emberek, lelki emberek!”) Legyél egész ember Krisztusban!

Saját hálózati ünnepeink:

3 fő ünnep, szilveszter > bibliai újév, születésnap, megbecsülés napja

A kürtzengés vagy újhold ünnepét a hetedik hónap (október) első napján tartották, és ez a polgári év kezdetét jelentette (újév) (3Móz 23,23–25).

Gergely naptár szerint dec. vége jan. eleje.

3 Móz. 23, 23-25;

Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: Szólj Izráel fiaihoz, mondván: **A hetedik hónapban, a hónap első napján ünnepetek legyen néktek, emlékeztető kürtzengéssel, szent gyülekezéssel.** Semmi robota munkát ne végezzetek, és tűzáldozattal áldozatok az Úrnak.

Újhold: Az a nap, amelyiken a növekvő Hold sarló alakú vékony csíkja először láthatóvá lesz. **Izraelben ez a hónap kezdetét jelentette.** Az újhold tehát annyi, mint a hónap első napja. Ősidők óta ünnepek tartották. Erre mutat talán az a gyakorlat, hogy a Biblia nagyon sokszor együtt említi az újholdat és a nyugalom napját (2Kiráj 4,23; Ézs 1,13; Ám 8,5). **Az ünnepszentelést azonban nem a Hold motiválja, hanem a kezdet.**

A szilveszter ünnepének kultúrája:

Komoly rész, évkezdés.. fiatalos, együttéltetkezős, vidám hangulatú, keretek között, játék, jó értelemben vett bulizás, fiataloknak szükséges, fektessünk be > közösségépítő jó élmények, kötik az egyéneket a közösséghez. Irányított bulizás, vonjuk be őket a szervezésbe! Elfojtott állapot lázadáshoz vezet. Szilveszter kialakulása lazább, humorosabb tartalmú évadbúcsú és kezdés. Közösségépítés fontossága. **Különös figyelem a fiatalokra** > bevinni őket a szervezésbe, nekik való felügyelt programok, bulizás fontossága, társaság nagy szerepe ebben a korban, kötődés a gyülekezethez, Istenhez!

Áldozathozatal szülői, hálózati tini-ifi alkalom kötődjön saját generációjához. A fiatalokat lelki életük holtpontján a társasági kötődés átsegíti őket a holtponton. Tanítsuk meg a szülőket, hogy kössék oda a következő generációt a gyülekezethez, mert megtartja őket gonosz társaságoktól. Nincs kedve menni > lendítsük át a holtponton, mivel a zongoránál, tanulmányoknál is szükséges!

Karácsonyi ünnep hatása a világi emberekre:

(gyümölcseiről ismeritek meg..)

- Nyitottabbak Isten dolgaira (jobban ki kellene használni, éjféli mise)
- Elmennek templomba, gyülekezetbe
- Jobban magukba fordulnak
- Jobban családjuk felé fordulnak
- Szeretetkifejezések mindenhol, ajándékadások..
- Családi látogatások
- Kibékülések, beszélnek egymással, gyűlölködések szüneteltetése

Ítéld meg magad melyik magatartásforma hat pozitívabban a világiakra, segíti közelebb őket Krisztushoz, ha radikálisan berobbansz képviselve a karácsony pogány tartalmát, elhatárolódva ettől, határozottan kivonulsz az ünnepi családi milióból, bevonulsz a szobádba, és hálát adsz az Istennek, hogy nem vagy olyan, mint a többiek pogány szokások között vergődve.

Hogy fognak látni a világi rokonaid? Megkívánják a Krisztust ebből a gyakorlatból?

Nem bölcsőbb beilleszkedni az ünneplésbe, a szokásokról finoman Krisztusra irányítani a figyelmet, szeretve a körülötted lévőket, beszélve annak a fontosságáról, hogy Krisztusnak meg kell születni a szívünkbe is!

A téged körülvevő Krisztusi szeretet el kezdi vonzani az embereket. Természetesen, ha van lehetőség meg lehet említeni az ünneplés torzulásait is!

Alapvetően a fogyasztói társadalom sodrásában ezek komoly egyre gyengülő értékek, amelyek az Ige világosságából nézve fontosak.

Szuperszellemi magatartásból csak megbotránkozást láttam nagy Istentől támogatott előmeneteleket nem!

Radikalizmus kell, fontos, jó > én is az vagyok, akik régóta ismernek, tudják.

Ha Isten akarata, az Ige mentén van, előrevisz és kedves Isten előtt, ha nem veszélyes, romból, megbotránkozottat, szélsőséges cselekedetekre visz.

Sok „szellemi” cikk jelenik meg karácsonyhoz közeledve, mind a pogány szokások megközelítéséről szól! Nagyon radikális, ki akarja dobni a romlottságot, jó a szándék, de még nem olvastam olyan cikket, akinél láttam volna egy bibliai kijelentést és alaposságot.

Tévtanítások, megtévesztések veszélye az ünnepekkel kapcsolatosan:

Újból és újból előkerülnek, megzavarnak embereket.

Védelmünk; Legyünk erősek az igazságban!

Karácsonyi „tanítói” körlevelek sablonjai, karácsonyi bölcsességekről, pogány kultuszok vizsgálata által, szubjektív, Isten vezetésére hivatkozó, egy-egy ígét kiragadó helytelenül alkalmazó ..nem igemagyarázat. Tekintélyt használ és karizmatikus törvénykezés jellemzi > varázslás ereje, 10 levélrőlből 5 nincs gyülekezeti közösségben, tekintély alatt.

Jézus nem tett utalást születésnapjáról ..pünkösdről tett??? Az egész Bibliát nézve számomra egyértelmű ez!

Összeollózott pogány valláskutatók véleménye, pedig az Igazság által leszel erős! Csak bibliai megközelítés! Pogány szokások vizsgálata.

Noé története, vízözön, sok más monda maradt fent más népeknél hasonló történetekkel. Engem ez nem elbizonytalanít, hanem mutatja az igei történeti esemény sok nép emlékezetében él a kiszínezett legendákban.

Katolicizmus sok pogány dolgot bevett és vallásos hagyományt épített rá, de mi ragaszkodunk az írásokhoz. Ha ma nem az Igét magyarázom szóljatok rám!

Körlevelek, megtévesztenek, elbizonytalanítanak, meglopják az ünneplésed. Nem! Hiába tűnnek nagyon szelleminek és radikálisnak.

Radikalizmus, kétélű kard! Ige mentén áldást hoz, Igétől függetlenül sok rombolást!

Karácsony ünneplésének eredete homályos az 1. századtól indult valamikor, egyre szélesebb gyakorlattá vált, majd 1.Gyula pápa Kr.u 350-ben nyilvánította egyetemes ünnepé. (kanonizáció hitelessége!)

Születési **időpontja vitatott**, a neve jelentése is homályos, ahány nyelvi háttér annyi jelentés, „fordulat, forduló” ..Egész világ ezt ünnepli, ortodoxok jan 6.-án.

Hiszem Isten odafigyelt a Szent Szellem által az alapokra. Pl. Kajafás prófétál, kanonizálás..

Karácsonyfa német evangélikus szokás és gyakorlat. Nekünk az ünnepi díszítés egyik eleme lehet. Nem bálvány.

Valószínűsíthető, hogy karácsony a születés, meglátogatás, Krisztus eljövetelének ünnepe, nem ebben az időszakban történhetett, nem december inkább, március-április, hiszen a pásztorok nem voltak kint télen Betlehemnél.

Helyes viszonyulás másokhoz az ünnep dolgában:

Karácsonyfa, locsolás, nyuszika, mikulás; pogány háttér; bálványáldozati hús evése nem evése, sok gyülekezet találkozik ezzel a kérdéskörrel!

Pál apostol ismerte ezeket és a következő megoldásokat tanácsolja

Legyen szabadság az ünneplésben! Ha valakinek más meggyőződése van ezek után hát legyen, de ne követelje semmit a másiktól.

Kol. 2, 16-17;

Senki azért titeket meg ne ítéljen evésért, vagy ivásért, avagy ünnep, vagy újhold, vagy szombat dolgában; Melyek csak árnyékai a következő dolgoknak, de a valóság a Krisztusé.

Tolerancia az ünnepek vonatkozásában: van aki ünnepli van aki nem, van aki így van aki úgy, csak az igei alapelvek ne sérüljenek! Bibliai ünnepek a mennyei valóságos dolgok árnyékai!

PL. Bálványáldozati hús evése, legyen szabadság, ne ítélgessék egymást! Van, akinek lelkiismereti problémát okozott, ne tegye > A karácsonyhoz és a keresztény ünnepekhez sok bálvány kötődik, az Igére tekints!

Tit. 1, 14-15;

ne foglalkozzanak zsidó mondákkal és az igazságtól elfordult emberek parancsolataival.

Minden tiszta a tisztának, de a fertőzötteknek meg a hitetleneknek semmi sem tiszta, sőt szennyes mind az elméjük, mind a lelkiismeretük.

Mondák kötődnek a keresztény ünnepléshez, vissza kell térni a bibliai tartalomhoz és úgy megélni!

„A **bálványáldozati hús evésének** kérdése Pál korában az emberek mindennapi életét érintette. Az egyéni bálványáldozat egy részét elégették az istenség oltárán (volt, amikor csak az állat sörényét), más része a papoké lett, egy rész azonban az áldozatot bemutatónak jutott, aki ebből rokonainak vagy barátainak lakomát rendezhetett. A közösségi áldozatot a városi közigazgatás vagy a szakmai egyesületek mutatták be, természetesen az egyes istenségek tisztelői is. Ilyenkor mindig kimérték a mészárszékekben a hús egy részét. Városban nem létezett a pogány kultusz kihagyásával történő vágás. A probléma különösen a szegényebb rétegeket állította nehéz helyzet elé, mert nekik csak az áldozati lakomák adtak lehetőséget arra, hogy néha húst ehessenek. Mindennapi táplálékukból ez majdnem teljesen hiányzott. A gazdagok viszont lakomáik előtt áldoztak a bálványistennek az állatok húsából. A zsidóknak egyértelműen tilos volt a bálványáldozati hús fogyasztása. A pogányokból lett keresztényeknek azonban komoly gondot okozott, hogy elfogadják-e vagy visszautasítsák a rokonok, ismerősök meghívását, hiszen a legtöbb esetben bálványnak áldozott húsból készítették az ételt.” (Jubileumi Kommentár)

1Kor. 8, 4-13;

Ami tehát a bálványáldozati hús evését illeti, tudjuk, hogy nincs bálvány a világon, és hogy Isten sincs más, csak egy. Mert ha vannak is úgynevezett istenek, akár az égben, akár a földön, mint ahogyan sok isten és sok úr van, nekünk mégis egyetlen Istenünk az Atya, akitől van a mindenség, mi is örte, és egyetlen Urunk a Jézus Krisztus, aki által van a

mindenség, mi is őáltala. Viszont nem mindenki van meg ez az ismeret, sőt **némelyek a bálványimádás régi szokása szerint** a húst még mindig bálványáldozati húsként eszik, és lelkiismeretük, mivel erőtlenségre, beszennyeződik. **Az étel pedig nem változtat Istenhez való viszonyunkon; ha nem eszünk, nem lesz belőle hátrányunk, és ha eszünk, abból sem lesz előnyünk.** (a fenyőfa-kérdésre is ugyanez az igaz!) De **vigyázzatok, nehogy ez a szabadságotok valamiképpen megütközést ne váltson ki** az erőtlenségek között. Mert ha valaki meglát téged, akinek ismereted van, amint a bálványtemplomban asztalnál ülsz, vajon nem fog-e erőtlenségre lelkiismerete felbátorodni arra, hogy ő is megegye a bálványáldozati húst? És így ismereteddel vesztét okozod erőtlenségre testvérednek, akiért Krisztus meghalt. **Így aztán amikor a testvérek ellen vétkeztek, és erőtlenségre lelkiismeretüket megsértitek, Krisztus ellen vétkeztek.** Ezért tehát, **ha az étel megbotránkoztatja testvéreimet, inkább nem eszem húst soha, hogy őt meg ne botránkoztassam.**

Maximális odafigyelés egymásra a vitás kérdésekben, nehogy megosztásokat és sérüléseket hozzon. Szabadságunk van nem kell magunkat körbevenni emberi parancsolatokkal azok nem használnak semmit. Nem szabad a kérdésnek nagyobb jelentőséget tulajdonítani! Tanítani és felszabadítani az embereket a szabadságra, így egységesen egymást nem megbotránkoztatva tudnak az Isten dicsőségére ünnepelni!

A bálványokhoz kapcsolódó pogány szokásoknak nincs jelentősége részünkről, ha nem hiszünk benne, hiszen a hit kapcsolna össze a mögötte álló szellemi tartalommal. Szabadságunk van! (fenyőfa kérdése)

1Kor. 10, 28-33;

De ha valaki azt mondja nektek: „Ez bálványáldozati hús”, ne egyétek meg: amiatt, aki erre figyelmeztetett, és a lelkiismeret miatt. Lelkiismeretről beszélek, de nem a sajátunkról, hanem a másikéről. Mert miért vádolja az én **szabadságomat** a másik lelkiismerete? Ha én hálával eszem, miért kárhoznának engem azért, amiért én hálát adok? **Akár esztek tehát, akár isztok, bármi más cselekesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek! Megütközésre ne adjatok okot** sem a zsidóknak, sem a görögöknek, sem az Isten egyházának; mint ahogyan én is mindenben mindenkinek igyekszem kedvére lenni, nem a magam hasznát keresve, hanem a többiekét, hogy üdvözüljenek.

Tiszta lelkiismeret, szabadság, a másakra való odafigyelés, ne legyen megbotránkoztató, és minden az Isten dicsőségére történjen!

Róm. 14, 1-23;

A hitben erőtlenségre fogadjátok be, de ne azért, hogy nézeteit bírálgassátok. Az egyik azt hiszi, hogy mindent ehet, az erőtlenségre pedig zöldségféléket eszik. Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik, aki pedig nem eszik, ne ítélje meg azt, aki eszik, hiszen az Isten befogadta őt. **Ki vagy te, hogy más szolgája felett ítélkezel?** Tulajdon urának áll, vagy esik. De meg fog állni, mert van hatalma az Úrnak arra, hogy megtartsa. **Ez az egyik napot különbnek tartja a másik napnál, az pedig egyformának tart minden napot: mindegyik legyen bizonyos a maga meggyőződésében. Aki az egyik napot megkülönbözteti, az Úrért különbözteti meg.** Aki eszik, az is az Úrért eszik, hiszen hálát ad az Istennek. Aki pedig nem eszik, az Úrért nem eszik, és szintén hálát ad az Istennek. Mert közölünk senki sem él önmagának, és senki sem hal meg önmagának; mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. **Tehát akár élünk, akár meghalunk, az Úréi vagyunk.** Ha ünneplünk vagy nem ünneplünk az Úréi vagyunk, karácsonnyal vagy a nélkül, tehát a lényegre koncentráljunk és ne engedjük meg a megosztást közöttünk, adjunk szabadságot egymásnak! Mert Krisztus azért halt meg,

és azért kelt életre, hogy mind a holtakon, mind az élőkön uralkodjék. **Akkor te miért ítéled el testvéredet? Vagy te is, miért veted meg testvéredet? Hiszen mindnyájan oda fogunk állni Isten ítélőszéke elé.** Az ítélkezés a bűn, a megbotránkozás a bűn, nem a karácsony megtartása vagy nem megtartása. Mert meg van írva: „Élek én, így szól az Úr, bizony előttem fog meghajolni minden térd, és minden nyelv magasztalni fogja Istent.” **Tehát mindegyikünk maga fog önmagáról számot adni az Istennek. Többé tehát ne ítélkezzünk egymás felett, hanem inkább azt tartásatuk jónak, hogy testvéreteknek se okozzatok megütközést vagy elbotlást. Tudom, és meg vagyok győződve az Úr Jézus által, hogy semmi sem tisztátalan önmagában, hanem ha valaki valamit tisztátalannak tart, annak tisztátalan az.** (karácsonybálvány) **Ha pedig atyádfia valamilyen étel miatt megszorodik, akkor nem jársz el szeretetben. Ne tedd tönkre ételleddel (ünneplésről alkotott véleményeddel) azt, akiért Krisztus meghalt. Vigyázzatok, ne káromolják azt a jót, amelyben részesültetek.** (evangéliumi háttér, sok jó érték és emlék, ami a karácsonyhoz kötődik, már akinek van jó emléke!) **Hiszen az Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és a Szentlélekben való öröm; mert aki ebben szolgál Krisztusnak, az kedves az Isten előtt, és megbízható az emberek előtt. Azokra a dolgokra törekedjünk tehát, amelyek a békességet és egymás építését szolgálják. Étél (ünnep) miatt ne rombold az Isten munkáját. Minden tiszta ugyan, de rossz annak az embernek, aki megütközéssel eszi azt. Jó tehát nem enni húst, nem inni bort, és semmi olyat nem tenni, amin testvéred megütközik. Te azt a hitet, amely benned van, tartsd meg az Isten előtt. Boldog, akinek nem kell elítélni önmagát abban, ami felől döntött. Aki pedig kételkedik, amikor eszik, máris elítéltetett, mivel nem hitből tette. Mert minden, ami nem hitből származik, az bűn.**

A karácsonnyal kapcsolatosan teljes hitet kaptam és szabadságot, mert a kijelentés hitet hoz létre! Ha nincs ebben hited, azért, mert nem tanulmányoztad az Igét ebben a témakörben, hadd szabaduljon fel a hited az ünnepekre.

Záró bátorítások:

Karácsonynál is a feltámadott Krisztust kell középpontba helyezni és ezek alapján ünnepelni, akkor tud Isten áldása, békessége kiáradni benne.

Ézs. 1, 12-17;

Ki kívánja tőletek, hogy eljőjtek, hogy megjelenjete előttem, és tapossátok udvaromat? Ne hozzátok többé hazug áldozatot, még a füstjét is utálom! Újhold, szombat, ünnepi összejövétel? Nem tűröm együtt a bűnt és ünneplést! Újholdjaitokat és ünnepeiteket gyűlölöm én, terhemre vannak, fáraszt elviselni. Ha felém nyújtjátok kezeteiket, eltakarom szemem előleket; bármennyit is imádkoztok, én nem hallgatom meg: vér tapad a kezetekhez! Mossátok tisztára magatokat! Vigyétek el szemem elől gonosz tetteiteket! Ne tegyetek többé rosszat! Tanuljatok jót tenni, törekedjete igazságra, térítsétek jó útra az erőszakoskodót! Védjétek meg az árvák jogát és az özvegyek peres ügyét!

2Thessz. 2, 15-17;

Ezért tehát, testvéreim, álljatok szilárdan, és ragaszkodjate azokhoz a hagyományokhoz, amelyeket akár beszédünkéből, akár levelünkéből tanultatok. Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus és az Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg, vigasztalja meg a ti szíveteiket, és erősítsen meg titeket minden jó cselekedetben és beszédben.